
Samborowo, st. X, gm. Ostróda, woj. olsztyńskie, AZP 28-56/10

Informator Archeologiczny : badania 32, 23-24

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rotnowo, st. 18, gm. Gryfice, woj. szczecińskie, AZP 20-13/23-patrz: paleolit

Rozumice, st. C, gm. Kietrz, woj. opolskie- patrz: paleolit

RZESZOTARY, st. 17, gm. Miłkowice, pow. Legnica, woj. dolnośląskie, AZP 76-20/56

- obozowisko mezolityczne
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu)
- ślady osadnictwa z wczesnego średniowiecza

W październiku 1998 roku na stanowisku Rzeszotary, gm. Miłkowice przeprowadzono badania wykopaliskowe. Badania realizowane były z ramienia Katedry Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego. Pracami w terenie kierował autor (Masojć 2004). Opiekę naukową sprawował prof. dr hab. Zbigniew Bagniewski.

Stanowisko zlokalizowane jest w obrębie pasa wydmy biegnącego wzdłuż Czarnej Wody – lewego dopływu Kaczawy. Wydma na której stwierdzono liczne artefakty znajduje się w pewnym oddaleniu od rzeki, nad korytem bezimiennego, wyschniętego ciek, zamienionego na rów melioracyjny, łączącego się z Czarną Wodą. Wydma jest częściowo zalesiona, rozciąga się na linii płn. – pd. i nachylona jest w kierunku zachodnim, ku dolinie Czarnej Wody.

Na stanowisku założono dwa wykopy, o łącznej powierzchni 57 m² (wykop I/98 – 37 m², wykop II/98 – 20 m²), oba zlokalizowane na wypłaszczeniu stoku wydmy w miejscu występowania artefaktów krzemiennych. Stratygrafia w obrębie obu wykopów była podobna. Tworzyły ją: 1. Humus leśny o miąższości do 25 cm. Na całym stanowisku stropowe części humusu ukształtowane zostały w równolegle biegnące bruzdy, ułatwiające uprawy leśne; 2. Niewarstwowane piaski barwy ciemnożółtej o miąższości około 50- 60 cm.; 3. Piaski barwy jasno – szarej z domieszką drobnych żwirów, których spągu nie uchwycono.

Artefakty krzemienne występowały głównie w warstwie humusu oraz w warstwie ciemnożółtych piasków do głębokości około 40 cm. Wykop I/98 dostarczył 510 zabytków krzemiennych w tym 23 narzędzi, 10 rdzeni, 5 rylców, 6 odpadów charakterystycznych oraz 466 wióry, odłupki (w tym łuski i okruchy). Dodatkowo w wykopie wystąpiło 16 fragmentów ceramiki kultury łużyckiej oraz wczesnośredniowiecznej. Wykop II/98 składa się z 874 artefaktów. W uzyskanym zespole wyróżniono 31 narzędzi, 9 rdzeni oraz 1 rylce. Resztę stanowił półsurowiec, w którym znalazło się dodatkowo 13 charakterystycznych form technicznych (zatepce, odnawiaki, wierchniki).

Przebadane obozowisko ma charakter podomwy. Obecność zbrojników w „pieńkowskich” oraz trapezu sugeruje atlantycki wiek zespołu.

Wyniki badań zostaną opublikowane w: Masojć M., 2004, The Mesolithic In Lower Silesia in the Light of Settlement Phenomena of the Kaczawa River Basin, *Studia Archeologiczne* 35, pp. 216, Wrocław.

SAMBOROWO, st. X, gm. Ostróda, woj. olsztyńskie, AZP 28-56/10

- obozowisko kultury komornickiej (mezolit)
- obozowisko kultury chojnicko-pieńkowskiej (mezolit)
- osadnictwo kultury amfor kulistych (neolit)
- osadnictwo kultury niemeńskiej, w tym grupy Linin (neolit)
- osada kultury kurhanów zachodniobałtyjskich (wczesna epoka żelaza)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 5 do 27 sierpnia, przez mgr. Jarosława Sobieraję (Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie). Finansowane przez Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie w Olsztynie, KBN, Urząd Gminy Ostróda oraz Morliny S.A. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 70 m².

Naturalne nawarstwienia glebowe (bielica) odłożone na zwydmionym tarasie Drwęcy: ok.

25-30 cm humus, do głębokości około 45-50 cm słabo wykształcone podglebie oraz piaski utworu macierzystego. Pozyskano około 2800 zabytków, zainwentaryzowano trzy obiekty nieruchome: dwa paleniska wgłębione w ziemię (3580 ± 120 i 2750 ± 140 BP) oraz jamę zawierającą zwęglone ziarna zbóż.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Zeszytach Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie”.

Badania nie będą kontynuowane.

Smogorzewiec, st. 9, gm. Obrowo, woj. toruńskie, AZP 41-45/58- patrz: neolit

Strękowa Góra, st. 33, gm. Zawady, woj. łomżyńskie, AZP 36-81- patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Strzegowa, Jaskinia Biśnik, gm. Wolbrom, woj. katowickie- patrz: paleolit

ŚCIEJOWICE, st. 1, gm. Liszki, woj. krakowskie, AZP 103-55/135

- obozowisko kultury komornickiej młodszej fazy (mezolit)
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej
- grób popielnicowy z V okresu epoki brązu

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu i sierpniu przez Elżbietę Chochorowską (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez PSOZ. Dziesiąty sezon badań. Przebadano powierzchnię 284 m².

Określono zasięg stanowiska na 0,5 ha (intensywnego użytkowania) i do 1,5 ha (strefa penetracji). Stwierdzono dwa nieco odmienne układy stratygraficzne na stanowisku. W miejscach intensywnego występowania materiału archeologicznego, obejmujących kulminację zwymiętej terasy, na której znajduje się stanowisko wyróżniono:

- warstwę orną o miąższości 20-35 cm
- zachowany w postaci plam, zacieków i miejscami ciągłej brunatnej warstewki starszy poziom glebowy (jednak również nowożytny) od kilku do 20 cm miąższości
- piaszczyste lekko zglinione *iluwium*, sięgające do głębokości około 70 cm od powierzchni gruntu
- poziom jasnych sypkich piasków o charakterze eolicznym, jałowy archeologicznie.

W rejonach stanowiska o powyższej stratygrafii materiał archeologiczny występuje głównie w obrębie starszego poziomu glebowego i w *iluwium*.

W strefach peryferycznych stanowiska materiały krzemienne najliczniej gromadzą się w warstwie ornej, natomiast w profilu brak jest dwóch ogniw: starszego poziomu glebowego i *iluwium* (na skutek odwiania?). Warstwa orna zalega tu bezpośrednio na pokładzie jasnych piasków eolicznych, w obrębie których dość płytko występują warstewki wytrąceń żelazistych związanych ze zmianami poziomu wód gruntowych.

Analiza przestrzennego rozmieszczenia materiałów krzemiennych wskazuje na osadowy charakter stanowiska, związanego z dłuższym lub może kilkakrotnym (w niewielkich odstępach?) pobytem grup ludzkich na tym miejscu. W planigrafii można wyróżnić kilka miejsc jednorazowej obróbki krzemienia (nagromadzenie surowca, rdzeni i odpadków na niewielkiej wydzielonej przestrzeni), wydzielających się wyraźnie na tle równomiernie rozprzestrzenionych materiałów o charakterze podomowym.

W wyniku tegorocznych badań pozyskano około 10 500 wyrobów krzemiennych, w tym około 200 rdzeni i 180 narzędzi.

Oprócz zdecydowanej dominacji materiałów mezolitycznych zebrano nieco wyrobów